

czas w pionie gospodarki komunalnej, a w szczególności: przedsiębiorstw eksploatacji dróg, zakładów drogowych w przedsiębiorstwach wielobranżowych, zarządów dróg (ulic) i mostów, miejskich służb i ekip drogowych.

3. Wojewódzkie dyrekcje mogą być tworzone jako jednostki budżetowe lub przedsiębiorstwa użyteczności publicznej z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286, z 1984 r. Nr 21, poz. 100, i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60) oraz ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 24, poz. 122, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1983 r. Nr 36, poz. 165 i Nr 39, poz. 176, z 1984 r. Nr 45, poz. 242 i Nr 54, poz. 275).

4. W skład wojewódzkich dyrekcji wchodzi komórki zarządu oraz, w zależności od potrzeb, komórki techniczne, tj. zespoły kontroli jakości, wojewódzkie laboratoria drogowe, pracownie projektowe, geodezyjno-wywiążczeniowe, geologiczne itp.

§ 2. 1. W skład wojewódzkich dyrekcji wchodzi terenowe jednostki wykonawcze:

- 1) rejony dróg miejskich,
- 2) rejony specjalistyczne.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, powołuje naczelny dyrektor wojewódzkiej dyrekcji w uzgodnieniu z terenowym organem administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki komunalnej stopnia wojewódzkiego, po zaopiniowaniu przez terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego.

3. Rejony dróg miejskich tworzy się dla:

- 1) dzielnic w miastach liczących powyżej 300 tysięcy mieszkańców lub grupy dzielnic,
- 2) miast liczących ponad 50 tysięcy mieszkańców,
- 3) grupy miast liczących do 50 tysięcy mieszkańców.

4. Przy tworzeniu rejonów dróg miejskich należy uwzględnić także wielkość i stan sieci drogowej.

5. W skład rejonów dróg miejskich wchodzi komórki zarządu oraz komórki wykonawcze: kierownictwa robót i budów, a w zależności od potrzeb drogowe laboratoria polowe, zakłady produkcji mas bitumicznych itp.

6. W miastach nie będących siedzibami rejonów dróg miejskich mogą być powoływane przez dyrektora rejonu miejskie obwody drogowe dla prowadzenia przeglądów ulic i dokonywania drobnych napraw awaryjnych.

7. W wypadkach uzasadnionych warunkami lokalnymi mogą być tworzone rejony specjalistyczne (zakłady, kierownictwa robót), obejmujące swoim zasięgiem działania obszar województwa lub jego części, a w szczególności:

- 1) rejony mostowe,
- 2) rejony urządzeń bezpieczeństwa i organizacji ruchu (sygnalizacji ulicznej, znaków drogowych, barier ochronnych itp.),
- 3) rejony wydobycia i przerobu materiałów kamiennych.

8. Rejony specjalistyczne, o których mowa w ust. 7 pkt 3, mogą być za zgodą rady narodowej właściwej ze względu na siedzibę rejonu specjalistycznego zlokalizowane poza obszarem województwa.

9. Na podstawie uchwał właściwych rad narodowych mogą być tworzone wspólne rejony specjalistyczne (np. mostowe, wydobycia i przerobu materiałów kamiennych) dla kilku wojewódzkich dyrekcji.

10. W wojewódzkich dyrekcjach będących jednostkami budżetowymi rejonami działają jako jednostki budżetowe lub gospodarstwa pomocnicze.

11. W wojewódzkich dyrekcjach będących przedsiębiorstwami użyteczności publicznej rejonami mogą działać jako zakłady przedsiębiorstwa wielozakładowego.

§ 3. 1. Na czele wojewódzkiej dyrekcji stoi dyrektor prezydent, powoływany i odwoływany przez wojewodę (prezydenta miasta: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi) na wniosek terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki komunalnej stopnia wojewódzkiego.

2. Na czele rejonu stoi dyrektor, powoływany i odwoływany przez dyrektora naczelnego wojewódzkiej dyrekcji.

3. Tryb powoływania zastępców: dyrektora naczelnego wojewódzkiej dyrekcji oraz dyrektora rejonu określa statut wojewódzkiej dyrekcji.

4. Nadzór nad realizacją zadań przez wojewódzką dyrekcję sprawuje terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki komunalnej stopnia wojewódzkiego.

§ 4. 1. Wydatki związane z działalnością wojewódzkiej dyrekcji będącej jednostką budżetową finansowane są z budżetu wojewódzkiej rady narodowej.

2. Wojewódzkie dyrekcje będące przedsiębiorstwami użyteczności publicznej rozliczają się z budżetem wojewódzkiej rady narodowej.

§ 5. 1. Do zakresu działania wojewódzkich dyrekcji należą zadania związane z budową, modernizacją, utrzymaniem i ochroną dróg wymienionych w § 1 ust. 1, a w szczególności:

- 1) opracowywanie projektów planów rozwoju sieci drogowej,
- 2) opracowywanie projektów planów finansowych budowy, modernizacji, utrzymania i ochrony dróg oraz obiektów mostowych,
- 3) pełnienie funkcji inwestora w zakresie dróg publicznych,
- 4) prowadzenie budowy, modernizacji, utrzymania i ochrony dróg oraz obiektów mostowych,
- 5) wdrażanie postępu technicznego, organizacyjnego i ekonomicznego,
- 6) realizacja zadań w zakresie inżynierii ruchu, a w szczególności budowy, modernizacji, utrzymania i ochrony urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego,
- 7) wykonywanie zadań na rzecz obronności kraju,
- 8) koordynacja robót w pasie drogowym,
- 9) sporządzanie informacji i gromadzenie danych o sieci dróg publicznych,
- 10) podejmowanie rozstrzygnięć technicznych.

2. Wojewódzkie dyrekcje wykonują, na zlecenie naczelników gmin, roboty specjalistyczne (bitumiczne, betonowe i mostowe) na drogach gminnych w granicach województw: stołecznego warszawskiego, krakowskiego i łódzkiego.

§ 6. 1. Wojewódzkie dyrekcje uzgadniają z terenowymi organami administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki komunalnej stopnia podstawowego i wojewódzkiego plany robót w ramach środków finansowych przekazanych im przez budżety właściwych rad narodowych.

2. Wojewódzkie dyrekcje przedstawiają radom narodowym stopnią podstawowego i wojewódzkiego informację o wykonaniu zadań rocznych oraz każdorazowo — na żądanie tych rad, a także programy zadań na okresy wieloletnie.

§ 7. Wojewódzkie dyrekcje powinny zostać utworzone w terminie do dnia 31 maja 1986 r.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *J. Kamiński*

60

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 19 lutego 1986 r.

w sprawie powołania okręgowych Inspektoratów Państwowej Inspekcji Radiowej.

Na podstawie art. 31 ust. 4 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się następujące okręgowe inspektoraty Państwowej Inspekcji Radiowej oraz ustala się ich siedziby i obszary właściwości:

- 1) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Warszawie dla województw: stołecznego warszawskiego, ciechanowskiego, ostrołęckiego, płockiego i siedleckiego,
- 2) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Białymstoku dla województw: białostockiego i łomżyńskiego,
- 3) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Bydgoszczy dla województw: bydgoskiego, toruńskiego i włocławskiego,
- 4) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Gdańsku dla województw: gdańskiego i elbląskiego,
- 5) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Katowicach dla województw: katowickiego, bielskiego, częstochowskiego i opolskiego,
- 6) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Kielcach dla województw: kieleckiego, radomskiego i tarnobrzeskiego,
- 7) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Koszalinie dla województw: koszalińskiego i słupskiego,
- 8) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Krakowie dla województw: krakowskiego, nowosądeckiego i tarnowskiego,
- 9) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radio-

wej w Lublinie dla województw: lubelskiego, białkopodlaskiego, chełmskiego i zamojskiego,

- 10) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Łodzi dla województw: łódzkiego, piotrkowskiego, sieradzkiego i skierniewickiego,
- 11) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Olsztynie dla województw: olsztyńskiego i suwalskiego,
- 12) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Poznaniu dla województw: poznańskiego, kaliskiego, konińskiego, leszczyńskiego i pilskiego,
- 13) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Rzeszowie dla województw: rzeszowskiego, krośnieńskiego i przemyskiego,
- 14) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Szczecinie dla województwa szczecińskiego,
- 15) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej we Wrocławiu dla województw: jeleniogórskiego, legnickiego, wałbrzyskiego i wrocławskiego,
- 16) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Zielonej Górze dla województw: zielonogórskiego i gorzowskiego.

§ 2. Traci moc zarządzenie nr 3 Ministra Łączności z dnia 18 stycznia 1969 r. w sprawie utworzenia okręgowych inspektoratów Państwowej Inspekcji Radiowej (Dziennik Łączności Nr 3, poz. 19, z 1971 r. Nr 1, poz. 1, z 1972 r. Nr 3, poz. 20, z 1973 r. Nr 4, poz. 37 i Nr 11, poz. 8f, z 1975 r. Nr 12, poz. 72 i z 1982 r. Nr 9, poz. 61).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: *W. Majewski*

61

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 20 lutego 1986 r.

w sprawie świadectw homologacji i warunków uzyskania zgody na zastosowanie urządzeń telekomunikacyjnych w jednolitej sieci telekomunikacyjnej Państwa.

Na podstawie art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadzenie do jednolitej sieci telekomunikacyjnej Państwa urządzeń, sprzętu, kabli i przewodów telekomunikacyjnych, zwanych dalej „urządzeniami”, może nastąpić po wydaniu świadectwa homologacji i uzyskaniu zgody na ich zastosowanie. W szczególności dotyczy to:

- 1) telekomunikacyjnych aparatów końcowych (przewodowych i bezprzewodowych),
- 2) urządzeń komutacyjnych,
- 3) urządzeń teletransmisyjnych,

- 4) urządzeń teleinformatycznych,
- 5) kabli telekomunikacyjnych,
- 6) nadawczych urządzeń radiofonicznych i telewizyjnych,
- 7) antenowych instalacji zbiorowych,
- 8) radiofonicznych i telewizyjnych urządzeń odbiorczych produkcji krajowej pod względem zakresów częstotliwości i kompatybilności elektromagnetycznej,
- 9) urządzeń radiokomunikacji stałej (w tym linii radiowych) oraz ruchomej,
- 10) urządzeń radiokomunikacji, radiofonii i telewizji satelitarnej,
- 11) telekomunikacyjnych urządzeń zasilających,